

سوره فاطر مکی است و آن چهل و پنج
آیت و پنج رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا
اُولٰٓئِكَ اَخْبَصَ مِنْهُنَّ وَاُولٰٓئِكَ وَرَبُّعٌ يَّرِيْدُنِي الْعَلَقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۱

مَا يَشَاءُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنَ رَحْمَةٍ فَلَا مَرَكَةَ لَهَا ۚ وَمَا يَشَاءُ
فَلَا رُسُوْلَ لَهُ مِنْۢ بَعْدِهَا ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۲

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنْتُمْ تُوْفَقُوْنَ ۳

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ النُّجُوْمِ سَوَابِغًا مِّنَ السَّمَآءِ وَرِجَالًا مِّنَ السَّمَآءِ
سٰٓئِرًا يَّخَوِّفُوْنَ ۴

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرُّكُمُ الْغَيُوْنَةُ
الدُّنْيَا وَلَا تَغُرُّكُمُ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۵

اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۚ عَلُوْا اَنْ تَابِعُوْا حٰزِمًا لِّبِكُوْنُوْا

بنام خدای بخشاینده مهربان .

همه ستایش خدای راست آفریننده آسمان
ها و زمین سازنده فرشتگان را فرستاد
گانی دارای بازوهای دوگان دوگان و سه
گان سه گان و چهارگان چهارگان زیاده
میکند در آفرینش هر چه خواهد هر آئینه
خدا بر هر چیز تواناست (۱) .

آنچه کشاده سازد خدا برای مردمان
از رحمت پس هیچ بازدارنده نیست آن را
و آنچه بازدارد پس هیچ کشا ینده نیست
آنرا بعد از وی (یعنی غیروی) و اوست
غالب با حکمت (۲) .

ای مردمان یاد کنید نعمتِ خدایا
بر خویش آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا
روزی میدهد شمارا از جانب آسمان
و زمین نیست هیچ معبود برحق مگر وی
پس از کجا برگردانیده می شوید (۳) .

و اگر به دروغ نسبت کنند ترا پس هر آئینه
بدروغ نسبت کرده شدند پیغامبران پیش
از تو و بسوی خدا بازگردانیده میشود کارها
(۴) .

ای مردمان هر آئینه وعدهٔ خدایا راست است
پس فریفته نکند شمارا زندگانی دنیا و نه
فریبد شمارا به نسبتِ خدا شیطان فریب
دهنده (۵) .

هر آئینه شیطان شمارا است دشمن پس

مِنْ أَهْلِ السَّعِيرِ ①

دشمن گیریداورا جزاین نیست که می خواند تابعان خود را تاباشند ازاهل دوزخ (۶) .

آنانکه کافرشدند ایشان راست عذاب سخت وآنانکه ایمان آوردند و عمل های شائسته کردند ایشان راست آمرزش و مُزِدْبِرْگ (۷) .

آیاکسی که آراسته کرده شد برای او عمل زشت اوپس نیک دید آنرا (مثل مومن صالح باشد) پس هرآئینه خداگمراه می کند هرکرا خواهد وراه می نماید هرکرا خواهد پس بایدکه هلاک نه شود نفس تو برایشان ازروی دریغ هرآئینه خدادانا ست بآنچه می کنند (۸) .

وخدا آنست که فرستاد بادهارا پس برانگیختند آن بادهای ابررا پس روان کردیم ابررا بسوی شهر مرده پس زنده ساختیم بآن ابرزمین رابعده مرده بودن آن همچنین خواهد بود برانگیختن مردگان (۹) .

هرکه خواهد ارجمندی پس خدای راست ارجمندی همه یکجا بسوی او بالامیرود سخن پاکیزه و عمل صالح را بلند می گرداند خدا وآنانکه می اندیشند فتنه هایشان راست عذاب سخت و بداندیشی ایشان همون نابود شود (۱۰) .

وخدا آفرید شمارا ازخاک بازازنطفه باز گردانید شمارا جفت مرد و زن ودرشکم برنمیدارد هیچ ماده ای ونمی زاید مگر به

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ①

الَّذِينَ زَيْنَ لَهُ سُوْرٌ عَلَيْهِ قَرَأَهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ①

وَاللَّهُ الَّذِي أَسْرَلَ الرَّيْحَ فَتَنِيْرٌ مَصَابَا فَسَقَنَهُ إِلَى بِلْدِي تَدِيْرٍ فَأَحْيَيْتَابِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ التَّشْوِيْرُ ①

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا أَلَمْ يَصْعَدُ الْكُوْرُ اللَّطِيْبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ بَرِيْفُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَهُمْ أَوْلَا لِيْدَهُمْ يُجُوْرُ ①

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَالْحَمِيْلُ مِنَ انْتَبَى وَلَا تَضَعُ الْأَوْلَادُ لَهُمْ وَأَيُّكُمْ مِنْ مُعْتَمِرٍ

علم خدا و زندگانی داده نمی شود هیچ دراز عمری را و کم کرده نمی شود از عمر وی الا ثبت ست در کتاب هر آئینه این کار بر خدا آسان ست (۱۱) .

و برابر نیستند^(۱) دودریا این يك شیرین در نهایت شیرینی ست خوش گوارست آب او آن دیگر شور به تلخی مائل ست و از هر یکی میخورد گوشت تازه و برمی آید زیوری که می پوشید آن را و می بینی کشتی هارا در دریا شکافنده آب تا روزی طلب کنی از فضل او و تابود که شما شکر گوئید (۱۲) .

درمی آرد شب را در روز و درمی آرد روز را در شب و رام ساخت خورشید و ماه را هر یکی می رود بمیعادی معین اینست خدا پرورد گار شما مرا و راست پادشاهی و آنانکه می پرستید بجزوی مالک نمی شوند مقدار پوست خسته خرما . (۱۳)

اگر بخوانید ایشان را نه شنوند خواندن شما را و اگر بفرض بشنوند قبول نه کنند گفته شما و روز قیامت منکر شوند شريك مقرر کردن شما را و خبر ندهد ترا هیچ کس مانند دانا^(۲) (۱۴) .

وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرِ الْإِنْسَانِ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ①

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ قَرِيبٌ سَأَلْتُمْ شِرَاهُ
وَهَذَا مِلْحٌ أَحَابٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لِحَمَلِهَا يَا أَهْلَ مَدْيَنَ
حَلِيَّةٌ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لِمَتَعُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ②

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَعَرَ الشَّمْسُ
وَأَقَمَرَتْ كُلُّ يَجْرِي لِأَجْلِ سُعْيٍ ذَلِكَ اللَّهُ رَجُلُهُ الْمَلِكُ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْبِئِرٍ ③

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعْوَكُمْ وَلو سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا
لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرَكُمْ وَلَا تَدْعِيكُمْ
بِمَثَلِ خَيْرٍ ④

(۱) یعنی یکسان نمی شوند باختلاط .

(۲) مترجم گوید " لا ینبتک مثل خبیر " بمنزله مثل است چون سخن بلیغ گویند و تحقیق بنهایت رسانند این کلمه گویند .

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الْغَفُورَ إِلَهُ اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ⑤

إِنْ يَشَاءُ يُدْبِرْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ⑥

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ⑦

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْرُسْ فَتَنْجِبْهُمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
لَا يَحْتَسِبُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ شَرَّ لِي فَاتِّمَّ بِكَرْبِي لِنَفْسِيهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ⑧

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ⑨

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ⑩

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ⑪

وَمَا يَسْتَوِي الْكَايِمُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ

وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنَ فِي الْقُبُورِ ⑫

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ⑬

إِنَّمَا أَسْأَلُكَ يَا حَقِّقُ بِشَيْءٍ وَأَنْتَ بَرٌّ وَإِنْ مَنَ أُمَّةٌ

إِلَّا خَلَّافَتَهَا نَذِيرٌ ⑭

وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَتَعَبًا لِّكَ الْبَاطِلُ مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ

ای مردمان شماستید محتاج بسوی خدا
وخدا همونست بی احتیاج ستوده کار
(۱۵) .

اگر خواهد نابود سازد شمارا و بیار
آفرینش نو (۱۶) .

و نیست این کار بر خدا دشوار (۱۷) .

و بر نمی دارد هیچ بردارنده بار دیگری را
و اگر بخواند گران بار کسی را بسوی
بار خویش برداشته نه شود از آن بار
چیزی اگر چه آن کس خویشاوند باشد
جز این نیست که بیم می کنی آنان را که می
ترسند از پرورد گار خویش غائبانه و
برپاداشته اند نماز را و هر که پاک شد پس
جز این نیست که پاک میشود برای نفع
خویش و بسوی خداست بازگشت (۱۸) .

و برابر نیستند نابینا و بینا (۱۹) .

و نه تاریکی ها و نه روشنی (۲۰) .

و نه سایه و نه باد گرم (۲۱) .

و برابر نمی شوند زندگان و مردگان هر آئینه
خدایم شنواید هر کرا خواهد و نیستی
توشنواننده کسی را که در گور باشد (۲۲) .

و نیستی تو مگر ترساننده (۲۳) .

هر آئینه ما فرستاده ایم ترا بدین راست
بشارت دهنده و بیم کننده و نیست هیچ
امتی مگر گذشته است در آن بیم کننده
(۲۴) .

و اگر به دروغ نسبت کنند ترا پس هر آئینه
بدروغ نسبت کردند آنانکه پیش از ایشان

بودند آمدند بدیشان پیغامبران ایشان به نشانه‌های واضح و بنامه های الهی و بکتاب روشن (۲۵) .

باز گرفتار کردم کافران را پس چگونه بود عقوبت من (۲۶) .

آیاندیدی که خدافرو د آورد از آسمان آب را پس بر آوردیم بسبب آن میوه های گوناگون رنگهای آنها و از کوه قطعاتی است برنگ های گوناگون، سفید و سرخ و نهایت سیاه (۲۷) .

و از مردمان و جانوران و چهار پایان گوناگون ست رنگ او همچنان جزاین نیست که می ترسند از خدا عالمان از بندگان او هر آئینه خدا غالب آمرزنده است (۲۸) .

هر آئینه آنانکه تلاوت می کنند کتاب خدا را و برپاداشته اند نماز را و خرج کرده اند از آنچه روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا امید دارند دادوستدی را که هرگز هلاک نه شود (۲۹) .

تا بتمام رساند بسوی ایشان مژدایشان را و زیاده دهدایشان را از فضل خود هر آئینه او آمرزنده قدر دان ست (۳۰) .

و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو از قرآن اوست حقیقت باور دارنده آنچه پیش از وی ست هر آئینه خدابه بندگان خود خبردار بیناست (۳۱) .

باز میراث دادیم قرآن را کسانی را که برگزیدیم ایشان را از بندگان

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ①

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ لَكُمْ يَوْمَ ②

الْمُتَرَاتِقِ إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ③

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ④
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ⑤

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ⑥

لِيُؤْتِيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ⑦

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑧

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ⑨

فَمَنْ ظَلَمَ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَائِقٌ
بِالْغَيْبِ يَأْذِنُ لِلَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۱﴾

جَبْتُمْ عَدُوَّيْنِ يَدُ خُلُوقِهَا يَحْكُمُونَ فِيهَا مِنْ آسَافٍ وَمِنْ
ذَهَبٍ وَزُؤْلُوقٍ أُولِيَاءِهِمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۲﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۳﴾

إِنَّ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُعَاوَةِ مِن فَضْلِهِ لَإِنشَاءِ فِيهَا
نَضَبٌ وَمِثْقَالُهُمَا الْعُثْبُ ﴿۳۴﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي
كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۵﴾

وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ
مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّبِيُّ فَنَذَرْنَا كَمَا نَالِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ
نُصْرَتِهِ ﴿۳۶﴾

خود^(۱) پس بعضی ایشان ستمگارست
بر نفس خود و بعضی ایشان میانه رواست
و بعضی ایشان سبقت کننده است به نیکی
ها بحکم خدا این ست فضل بزرگ (۳۲).

به بوستان های همیشه ماندن درآیند آن جا
زیور داده شود ایشان را آنجا از قسم النگو
های طلا و زیور داده شوند مروارید و لباس
آنها جامه ابریشمی باشد (۳۳).

و گفتند همه ستائش خدای راست که
دور کرد از ما ندوه راهرائینه پروردگار
ما آمرزنده قدرشناس ست (۳۴).

آنکه فرود آورد مارا به سرای همیشه ماندن
از فضل خود نه رسد بما آنجا هیچ رنجی
ونه رسد بما آنجا هیچ ماندگی (۳۵).

و آنانکه کافر شدند ایشان راست آتش
دوزخ نه حکم کرده شود برایشان
تابمیرند و نه سبک کرده شود از ایشان
چیزی از عذاب دوزخ همچنین سزا
میدهیم هر ناسپاس را (۳۶).

و اهل دوزخ فریاد کنند در آنجا که ای
پروردگار ما بیرون آرمارا تا بکنیم کار
شائسته بجز آن که می کردیم گوئیم آیا
زندگانی نه دادیم شمارا آنقدر که پندپذیر
شود در آن هرکه پند پذیرفتن خواهد و آمد
بشما ترساننده پس بچشید پس نیست
ستمگاران را هیچ یاری دهنده (۳۷).

(۱) یعنی از پیغامبر صلی الله علیه وسلم امت محمدیه رسید والله اعلم .

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۸﴾

هر آئینه خداداننده پنهان آسمان ها و زمین ست هر آئینه وی داناست به مکنونِ سینه ها (۳۸) .

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا عُقْبًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا آخْسَارًا ﴿۳۹﴾

وی آنست که گردانید شمارا جانشینان در زمین پس هر که کافر شود پس برویست ضررِ کفر او ونمی افزاید در حقِ کافران کفرایشان نزد پروردگار ایشان مگر غضب را ونمی افزاید در حقِ کافران کفرایشان مگر زیان را (۳۹) .

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مَبِينَةٍ لَنْ يَخْفَى عَلَى الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۰﴾

بگو آیا دیدید شریکانِ مقرر کرده خود را آنانکه می پرستید بجز خدا بنمائید مرا چه چیز آفریده اند از زمین آیا ایشانرا ست شرکتی در آسمان ها نه بلکه دادیم ایشان را کتابی پس ایشان بر حجت اندازان بلکه وعده نمیدهند ستمگاران بعض از ایشان بعض را مگر بطریقِ فریفتن (۴۰) .

إِنَّ اللَّهَ يُسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّهُ كَانَ جَلِيلًا عَظِيمًا ﴿۴۱﴾

هر آئینه خدا نگاه میدارد آسمان ها و زمین را از آنکه از جای خود بلغزند و اگر بلغزند نگاه نه دارد آنها را هیچ کس بعد از خدا^(۱) هر آئینه اوست بردبار آمرزگار (۴۱) .

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ أَدْحَى الْأَمْرِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ قَارَأُوا هُمُورًا ﴿۴۲﴾

وقسم خوردند بخدا سخت ترین قسم های خود که اگر بیاید بایشان ترساننده البته خواهند بود راه یافته تر از هر یک امت پس چون آمد بایشان ترساننده زیاده نکرد در حق ایشان مگر رمیدن را (۴۲) .

لَا يَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السُّيُوفِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ

بسبب سرکشی در زمین و زیاده نه کرد مگر

(۱) یعنی غیر از خدا .

بداندیشی قبیح را وفروود نمی آید و بال
بداندیشی قبیح مگر باهل او پس منتظر
نیستند مگر آئین عقوبت پیشینان را پس
نخواهی یافت بآئین خدارا تبدیلی
ونخواهی یافت بآئین خدا تغییری (۴۳).

آیا سیرنکرده اند در زمین تابینند چگونه
شدانجام کار آنانکه پیش از ایشان بودند و
انجماعت بودند زیاده تراز ایشان در قوت
وهرگز نیست که عاجز کند خدارا چیزی
در آسمان ها و نه در زمین هر آئینه او هست
داناتاونا (۴۴).

و اگر گرفتار کردی خدا مردمان را به
سزای آنچه می کردند نگذاشتی بر پشت
زمین هیچ جانوری را ولیکن موقوف
میدارد ایشانرا تامیعادی معین پس چون
آید میعاد ایشان پس هر آئینه خدا هست به
بندگان خود بینا (۴۵).

سوره یس مکی است و آن هشتاد و سه
آیت و پنج رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
یس (۱) .

قسم به قرآن با حکمت (۲) .
هر آئینه تو از پیغامبرانی (۳) .
بر راه راستی (مراد دارم) (۴) .
فرو فرستادن غالب مهربان (۵) .

تابترسانی قومی را که ترسانیده نه شده
اند پدران ایشان پس ایشان غافلان

التَّيِّبِ إِلَّا يَأْهَلِهِ ۚ فَمَلَّ يُنظَرُونَ ۚ الْأَسْتِ الْأَوَّلِينَ ۚ
فَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ
اللَّهِ تَوْحِيلًا ۝

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَكَلِمُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۝

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَا لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
یس ۱

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝

لِيُنذِرَ قَوْمًا مِمَّا نَذَرَ ۚ أَبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝